

Život farnosti

BŘEZEN 2026
ČÍSLO 2

ČASOPIS
PRO FARNOST
VALAŠSKÉ MEZIRŘÍČÍ

Sv. František z Assisi přijímající stigmata (Giotto di Bondone)

„Vždyť já na svém těle nosím znamení, že
náležím Ježíšovi.“ (Gal 6,17)

Z OBSAHU

- 2 Velikonoce ve farnosti
- 4 Kurzy Alfa pokročily
- 5 V projektu PROPOJENÍ se řeší slavení neděle
- 8 Jaromír Mikušek v rozhovoru vzpomíná
- 10 Rok sv. Františka
- 13 Centrum pro rodinu připravuje
- 15 Velikonoční přání ze Salvátoru
- 16 Co prožili naši skauti a orlové
- 18 Pomáhali jsme s charitou

Slovo úvodem

Drazí bratři a sestry, milí přátelé,

máme za sebou postní putování – čtyřicet dní, během kterých jsme se snažili připravit na velikonoční svátky. V katolickém prostředí známe mnoho témat pro prožití postní doby. V kostele se scházíme k modlitbě křížové cesty, svátosti smíření nebo jdeme častěji na mši svatou. Děti mají postní aktivitu, dospělí si mohou dát postní předsevzetí. Charita nabídne krabičky postní almužny, škola misijní koláč. Máme možnost se zúčastnit postních duchovních obnov farnosti, centra pro rodinu či diecézních akcí. Témata postní doby by vyjmenovalo mnoho z nás: modlitba, almužna, půst, askeze, obrácení, kajícnost, kříž apod. Po 40 dnech duchovně nabitého programu se ocitneme ve Svatém týdnu, oslavíme Velikonoce, největší křesťanské svátky, a moje otázka zní: A co dál?

Tolik myšlenek a nápadů máme k době postní, ale co doba velikonoční? Možná si někdo vzpomene na cestu světla či neděli Božího milosrdenství. Nicméně jakým dalším způsobem prožíváme dobu velikonoční? Slyšeli jsme někdy o velikonoční duchovní obnově? Nebo o velikonočním předsevzetí? A kdybychom měli říct, jaké je vlastně téma velikonoční doby, co by nás napadlo?

Tolik myšlenek a nápadů máme k době postní, ale co doba velikonoční?

Velikonoce jsou pro mě opravdu největší svátky v roce. Prožíváme při nich Ježíšovu smrt a Jeho Vzkříšení. Kristus nezůstal v hrobě a ukázal nám, že žádná tma není tak

hustá, aby ji Boží světlo nerozehnilo. Zpíváme Aleluja = chvalte Pána. Církev nás zve do 50 dní oslavy těchto událostí. Velikonoce nás volají k tomu, abychom nezůstávali stát u svých „hrobů“ – u svých neúspěchů, hořkostí nebo strachů. Jsou pozvánkou k odvaze začít znovu. Vždyť i učedníci, kteří se po ukřižování drželi za zavřenými dveřmi, se díky setkání se Zmrtvýchvstalým proměnili v lidi plné radosti a síly.

Přeji nám všem, abychom společně objevovali jak slavit dobu velikonoční. Radost ze Vzkříšeného ať je s námi.

Požehnané a radostné Velikonoce!

■ o. Jan Berka, farář

Velikonoční bohoslužby v našich farnostech

Valašské Meziříčí

- Zelený Čtvrtek 17:30 (po mši sv. následuje adorace do 21:00)
- Velký Pátek 16:45 křížová cesta, 17:30 obřady
- Boží hrob bude zpřístupněn od pátečních obřadů do sobotní vigilie
- Vigilie Zmrtvýchvstání Páně 20:00
- Neděle Zmrtvýchvstání Páně 6:30; 8:00; 9:30 a 18:30
- Velikonoční pondělí 6:30; 8:00 a 9:30 (Hrachovec)

Lešná

- Zelený Čtvrtek 17:30
- Velký Pátek 15:30 křížová cesta, 16:00 obřady
- Vigilie Zmrtvýchvstání Páně 18:00
- Neděle Zmrtvýchvstání Páně 8:30
- Velikonoční pondělí 8:30

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat na účet farnosti 1388012853/2700.

Život farnosti číslo 2, ročník XXXIII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí | Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.
 Redakce: o. Jan Berka, Radek Zavičák, Mária Pancisynová, Dušan Pancisyn, Michaela Grygaříková, Václav Dřímál, Filip Dřímál
 Jazyková korektura: Alžběta Dřímálová | Grafický návrh: Jakub Vémola | Realizace a sazba: Radek Zavičák
 Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf@farnost-valmez.cz anebo osobně odevzdejte na faře. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátit a pravopisně či stylisticky upravovat.
 Toto číslo vychází na Květnou neděli 29. března 2026. Uzávěrka příštího čísla je 19. května 2026. Náklady na jeden výtisk: 15 Kč farnost-valmez.cz

Z naší farnosti

Milí farníci, v této rubrice chceme informovat o práci obou farních rad: pastorační i ekonomické.

Projekt PROPOJENÍ

V rámci pastorační rady jsme se seznámili s projektem PROPOJENÍ, který řeší proměnu farností naší diecéze. Každá pastorační rada diecéze si má projít postupně všemi 5 pilíři projektu, které se věnují tématu nedělní bohoslužby, života farnosti, evangelizaci, službě kněží a správě

majetku. Nad těmito tématy se i naše pastorační rada bude postupně scházet. Zároveň vyzýváme všechny farníky k vytvoření skupinek a otevření diskuze nad těmito tématy v rámci projektu tak, aby výsledný směr diecéze byl dílem společné modlitby, naslouchání a rozlišování. Všechny informace jsou na webu www.propojeni.ado.cz, případně u o. Jana.

Práce ekonomické rady

Na poli ekonomické rady bylo rozhodnuto o rekonstrukci oken v prostorách DS Rybičky. Okna jsou v havarijním stavu a nezajišťují potřebnou tepelnou izolaci. Výměna proběhne po Velikonocích. Jsme rádi, že i díky štědrosti na březnovém Bleším trhu pokryjí Rybičky část prací z peněz dárců.

Všem farníkům patří poděkování za příspěvek do sbírky na sochu Salvátora, při které se vybralo téměř 130 tisíc Kč. V současné době jsme uhradili druhou splátku, která byla použita jako záloha pro slévárnu a sklárnu. Socha je nyní ve výrobě, termín instalace odhadujeme o letních prázdninách.

V rámci olomoucké arcidiecéze byl v minulém roce spuštěn fond Donátor (www.donator.cz). Posláním Donátora je vytvořit velkou rodinu malých dárců, kteří se chtějí svými dary podílet především na zajištění mezd pro kněze. V současné době jsou mzdy kněží hrazeny především z peněz, které diecéze vydělá na vráceném majetku, a zároveň dobíhají finanční náhrady za zabavený a nevrácený majetek. Nicméně v dalších letech bude třeba, aby každá diecéze našla finance na své zaměstnance ze svého hospodaření a darů svých diecézanů. V naší olomoucké arcidiecézi má Donátor zajistit asi 25 % potřebné částky

Plán akcí na duben a květen

Duben

- Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – 5. dubna
- Večer chval – 17. dubna (18:30)
- Děkanátní pouť za obnovu rodin a duch. povolání – 18. dubna Zašová (od 15 h)
- Přednáška ČKA: Zdeněk Jančařík – Ženy v církvi – 23. dubna

Květen

- Prvopáteční adorace se zpěvy – 1. května (18:45)
- Večer chval – 15. května (18:30)
- Slavnost Nanebevstoupení Páně – 14. května
- Svatodušní vigilie – 23. května
- Svatodušní mše na Oznici – 24. května
- Noc kostelů – 29. května
- Nácvik na 1. sv. přijímání – 30. května
- První svaté přijímání – 31. května

Pravidelné programy

- Ministrantské schůzky – út 15:00 ve skautské klubovně
- Scholička (do 5. třídy) – lichá neděle 8:30 na faře
- Schola (od 6. třídy) – sudá neděle 8:30 na faře
- Farní kavárny – neděle po mši sv. v 8:00 a v 9:30 v jídelně ZŠ (12. dubna, 26. dubna, 10. května, 24. května)
- Biblické hodiny – pátky 18:30 na faře (24. dubna, 22. května)

na mzdy. Každá farnost má podle své velikosti nastaven příspěvek 50,- Kč/dospělého farníka/měsíc. Každý farník se může přihlásit a nastavit si dar do fondu v libovolné výši a tak pomoci naší farnosti k dosažení cílové částky. Naše farnost tedy má do fondu přispět částkou 445 800 Kč/rok. Tímto způsobem se můžeme podílet na fungování našich farností a pomoci zajistit službu našich kněží. Po Velikonocích bude v kostele nástěnka k tomuto tématu s praktickými informacemi.

■ o. Jan Berka, farář

Setkání uklízacích skupinek

Dne 1. 2. 2026 se na faře uskutečnilo již podruhé setkání uklízacích skupinek. Bylo zajištěno pohoštění a o dobrou náladu se postaral o. Jan, když si pro nás vymyslel kvíz. Trochu se přemýšlelo, hodně jsme se nasmáli a nakonec si každý odnesl nějakou pozornost.

Co se týká praktických otázek, tak stále platí pozvání k úklidu pro nové pomocníky. Do některých skupinek potřebujeme posily, zvláště v pondělí dopoledne, kdy se uklízí po ranní mši sv.

Také je třeba se zamyslet nad otázkou velkých úklidů před Vánoce a Velikonoce, tam by mohli do budoucna projevit svou ochotu a energii mladí z naší farnosti.

Na závěr děkuji o. Janovi za program při posezení a velké DÍK všem, kteří uklízí během celého roku.

■ Jana Trusinová

Kurz Alfa v naší farnosti: již jsme za polovinou

Kurz Alfa je série setkání, která dávají prostor otevřeně mluvit o víře, klást otázky a společně hledat odpovědi. Každý večer začíná společným jídlem, pokračuje krátkou přednáškou na dané téma a poté následuje sdílení v menších skupinkách, kde může každý říct svůj názor nebo zkušenost.

Dostali jsme se již za polovinu kurzu. V sobotu 14. 3. jsme prožili společný den se zaměřením na Ducha svatého. Pro mnohé účastníky to byl pravděpodobně jeden z nejsilnějších momentů celé Alfy. Byl to den, kdy jsme mohli spolu strávit více času, otevřít se Bohu a Duchu svatému a mnozí mohli zakusit, že víra není jen teorie, ale živý vztah s Bohem – s Ježíšem a s Duchem svatým.

Kurzu Alfa se účastní celkem 30 lidí nejen z naší farnosti. Na přípravě a průběhu kurzu se podílí některá společenství z naší farnosti – společenství Přátelé Beránka, Farní evangelizační buňky a také další farníci. Jsme vděční

zvláště za pomoc maminek z Modliteb matek, které se za celý průběh kurzu Alfa i za všechny účastníky modlí a pomáhají nám také s přípravou občerstvení. Díky tomu může vznikat přátelská a otevřená atmosféra, která je pro Alfou typická.

Před námi je ještě šest setkání. Prosíme proto celou farnost o modlitbu za všechny účastníky, aby pro ně tento čas byl skutečným krokem blíž k Bohu a aby mohli objevovat, že Bůh je živý.

■ Vlad'ka Slowioczková

Odpustit. Ale jak?

Zamyšlení nad tíhou dokonalosti a radostí z víry

Nejen v postní době, kdy se připravujeme na Velikonoce, slyšíme ze všech stran výzvy k pokání a smíření. Zní to jasně a logicky: máš-li být dobrým křesťanem, musíš umět odpustit a nechat věci plavat. Je to krásný ideál. Ale jako šestačtyřicetiletému křesťanovi se mi v lavici často svírá žaludek, když vidím, jak drtivý dopad může tento holý příkaz mít na lidskou duši.

Je totiž obrovský rozdíl mezi tím, když vám někdo nechtěně zabouchne dveře před nosem, a tím, když si v sobě nesete hluboká citová zranění. Jsou křivdy, konflikty a bolesti – často v těch nejbližších rodinných vztazích, které se hromadí dlouhé roky. Někdy druhá strana vůbec nevidí, že vám ublížila. Když v takovém stavu slyšíte ono kategorické „měli byste odpustit“, sklapne psychologická past. Racionálně víte, že byste měli, ale emočně to prostě nejde. Člověk se začne propadat do vnitřní spirály úzkosti a pocitů viny: „Když nedokážu odpustit, nejsem dobrý křesťan. Selhávám.“

Z pohledu psychologie je tento tlak na okamžitou dokonalost nesmírně nebezpečný. I velikán psychologie C.G. Jung varoval před tím, že když na sílu potlačíme své přirozené emoce, aby to navenek vypadalo „správně křesťansky“,

ty pocity nezmizí. Začnou nás ničit zevnitř a mohou se přetavit v úzkost, stres či se uloží hluboko do našeho nitra a v budoucnu se vrátí. Slovy současného křesťanského psychologa, benediktina Anselma Grüna, odpuštění není vypínač. Je to proces, který má svá pravidla a nedá se přeskočit.

„Pane, rozumem už chci odpustit, ale srdce to ještě nedokáže. Prosím, dej mi k tomu čas.“

Moc potřebujeme znát tyto reálné kroky. Psychologicky odpustit nezačíná milosrdným zapomenutím, ale tím, že si vůbec dovolíme přiznat oprávněnou bolest – a klidně ji i s tím vztekem upřímně předložíme Bohu. Pak je tady to nejtěžší: rozumové rozhodnutí vzdát se marné naděje, že to ten druhý jednou pochopí a omluví se. Tuto touhu po spravedlnosti je zkrátka nutné pustit a odevzdat do Božích rukou. Součástí toho je i drsné zjištění, komu náš hněv vlastně škodí nejvíc – ten, kdo v noci nespí a užírá se, jsme MY. Odpustit v praxi tak znamená zastavit ten neustále se opakující vnitřní film.

Když se stará křivda připomene, už ji dál v hlavě nerozvíjíme, ale třeba i jen krátkou střelnou modlitbou „Pane, rozumem už chci odpustit, ale srdce to ještě nedokáže. Prosím, dej mi k tomu čas,“ a jít dělat vědomě třeba kávu. Není to omlouvání zla ani povinnost nechat si dál ubližovat. Je to vyklizení našeho vlastního nitra, aby v něm místo hořkosti mohla znovu dýchat Boží milost.

A přesně tady, do této naší lidské křehkosti, může vstoupit Bůh. On naší psychiku stvořil a moc dobře ví, jak funguje. Ví, že zahojit hluboké rány trvá roky. Nejsme o nic horší věřící, když nedokážeme hned zapomenout. Občas pro začátek úplně stačí nejistá modlitba: „Pane, rozumem už chci odpustit, ale srdce to ještě nedokáže. Prosím, dej mi k tomu čas.“ Bůh přece vidí náš vnitřní boj a cení si ho. Dovolme si ten luxus a dejme si prostor být nějaký čas se svou vnitřní křivdou a nespravedlností. Trpělivě to zpracováváme uvnitř spolu s Bohem. Věřím, že když se tento náš těžký vnitřní proces potká s povzbuzujícím kázáním, budeme moci z nedělní mše odcházet do dalších dnů s opravdovou nadějí.

Nebudme křesťany, kteří z kostela odcházejí shrbení výčitkami, že zase něco nedokázali. Usmýkaný a zdeptaný člověk totiž nikoho dalšího k víře nepřitáhne.

■ Ing. Jan Pupík

Milí farníci,

projekt PROPOJENÍ vstupuje do své první konkrétní etapy. **Zahajujeme 1. pilíř zaměřený na slavení neděle** – na to, jak chceme jako diecéze prožívat den Páně v proměňujících se podmínkách.

Proč právě neděle?

Neděle je srdcem života církve. Scházíme se ke slavení eucharistie, nasloucháme Božímu slovu a tvoříme společenství. Zároveň si uvědomujeme, že v příštích letech nebude možné zachovat současný rozsah nedělních mší na všech místech. Proto chceme hledat cestu s předstihem – klidně, společně a v důvěře v Boží vedení.

Co nás čeká?

V následujících týdnech se budou scházet skupinky PROPOJENÍ, které budou promýšlet tři oblasti týkající se nedělního slavení:

- slavení neděle v proměňujících se podmínkách,
- prožívání nedělní liturgie,
- neděle jako čas společenství.

Odpovědi ze skupinek je možné zasílat do 30. 6. 2026.

Skupinky pracují metodou Konverzace v Duchu Svatém, která klade důraz na modlitbu, naslouchání a společné rozlišování. Nejde o debatu ani o prosazení vlastního názoru, ale o hledání toho, kam nás Bůh vede.

Velmi doporučujeme, aby si členové skupinek předem osobně promysleli a promodlili otázky určené ke společnému sdílení. Pomůže to k otevřenému a pozitivnímu rozlišování.

Nejde jen o organizační změny, ale především o to, jak z daru neděle skutečně žít.

Prosíme vás také o modlitbu za celý projekt PROPOJENÍ a za každého z nás, aby nás Duch Svatý učil umění naslouchání a vedl nás k jednotě a svatosti.

První křesťané říkali: „Bez neděle nemůžeme žít.“ Kéž se i pro nás stane neděle skutečným pramenem života víry.

■ Tým projektu PROPOJENÍ

Společenství a skupiny

Neokatechumenát

V uplynulém období jsme v naší farnosti prožívali hned několik duchovních událostí, které nás spojovaly v modlitbě i ve svědectví o Boží lásce.

Ranní chvály na faře

Bratři a sestry z prvního společenství, spolu s dalšími farníky, se během postní doby scházeli každé ráno v 5:30 na faře. Společně jsme se modlili ranní chvály se zpěvem žalmů v jednotě s celou církví. Tuto modlitbu se společně modlíme pravidelně v době postní i adventní.

Cesta k obnově křtu: Redditio Symboli

Významným krokem prošli bratři a sestry z druhého společenství, kteří završili etapu Redditio Symboli – veřejné vyznání víry.

Bylo krásné naslouchat tomu, jak Bůh koná velké věci v jejich životech, přestože jsme slabí, hříšní a nedokonalí.

Této etapě na cestě k obnově křtu předcházela před několika lety etapa Traditio Symboli, vycházející ze starobylé tradice prvotní církve, kdy katechumeni přijímali od církve Krédo – vyznání víry, které je shrnutím Písma a základních pravd víry.

V rámci této etapy Krédo nejen přijali, ale také jej postupně studovali a slavili Apoštolské vyznání víry, aby je mohli hlouběji poznat, přijmout a žít.

V duchu této etapy a v síle Ducha Svatého poté hlásali kerygma – radostnou zvěst o zmrtvýchvstání Krista. Po dobu několika let evangelizovali ve Vsetíně a ve Valašském Meziříčí.

V této postní době tito bratři a sestry vydali v kostele veřejně své svědectví a sdíleli konkrétní osobní zkušenost s Bohem ve svém životě. Bylo krásné naslouchat tomu, jak Bůh koná velké věci v jejich životech, přestože jsme slabí, hříšní a nedokonalí.

Vyvrcholením této etapy bude Květná neděle, kdy z rukou církve přijmou palmu. Ta je nejen symbolem věčného života, ale i připomínkou našeho společného povolání vydávat svědectví o víře v každodenním životě.

■ Libor Tománek

Exodus

Začátkem března se bratři Exodus rozhodli zpestřit si své každotýdenní setkání bratrstva návštěvou Balatonu v Novém Hrozenkově.

Pro ty, co nevědí – je to vodní nádrž využívána hlavně v létě ke koupání a rekreaci. Jelikož jednou z disciplín postního Exodusu je také sprchovat se jen studenou vodou, mělo společné koupání v předjarní vodě prověřit, jestli byl náš „výcvik“ v téhle disciplíně úspěšný. A ano, až na pár objektivně uznaných výjimek (zlomená klíční kost) se

všichni po vzoru ledních medvědů na dvě minuty ponořili do vody o teplotě 7–8 °C. Někdo to zvládl bez problémů a někomu to moc nesedlo, což závisí i na momentálním fyzickém stavu. Studenou se sprchuji pravidelně a čekal jsem to víceméně bezbolestně, ale úplně tomu tak nebylo – sprcha a koupání je rozdíl :). Ti, co provozují otužování pravidelně, budou jistě vědět více.

Poté jsme se zahřáli cestou ke kříži nad nádrží. Krpál to byl docela slušný a také prověřil jednu z Exodus disciplín – cvičení 3x týdně. U kříže následovalo krátké slovo o. Jana, pak sdílení v menších skupinkách. Jelikož byla neděle a tu je potřeba slavit i v postu, zakončili jsme setkání v restauraci s tradiční valašskou kuchyní. Nealko nápoj byl samozřejmostí (také disciplína Exodusu – nepít alkohol) i k údivu hospodského, který moc nechápal, proč dospělí chlapi připíjí kofolou :).

Postní doba, hlavně v dnešní době, dává příležitost usebrat se do „ticha pouště“, obrátit svoji pozornost od „hluku světa“ k Bohu („nejen z chleba žije člověk“), sdílet s ním svoje starosti a možná, s jeho milostí, i něco změnit k lepšímu. Když se k tomu přidají bratři společně, je to o to povzbudivější.

Více informací o Exodusu najdete na stránkách farnosti v sekci Společenství.

■ Dušan Pancisyn

Rozhovor

Každý máme najít svůj způsob, jak světu přinášet dobro, připomíná Jaromír Mikušek

Ve svých devadesáti letech patří Jaromír Mikušek k nejstarším členům naší farnosti. Za jeho života ve Valašském Meziříčí se zde vystřídal hned několik kněží, na některé z nich dodnes rád vzpomíná. Pracoval v rožnovské Tesle jako odborník na polovodičovou technologii a po převratu se stal poradcem lidoveckých ministrů. V rozhovoru se s námi podělí o své vzpomínky i pohled na dnešní svět.

Pane Mikušku, vy jste se ve Valašském Meziříčí nenarodil. Co vás do města přivedlo?

S manželkou jsme oba dva původem Vsetínáci. Absolvoval jsem obor fyziky na tehdejší Brněnské univerzitě (dnes Masarykově), a protože v tu dobu se začala vyvíjet po celém světě polovodičová technologie, tak z rozhodnutí strany a vlády jsem byl poslán v roce 1960 na umístěnku do Rožnova pod Radhoštěm. Bylo nás tam takto přidělených víc a Tesla potřebovala pro své pracovníky najít bydlení. Tenkrát v Rožnově ještě nebyly paneláky, tak jsme dostali byt tady na novém sídlišti ve Valašském Meziříčí.

Ve městě tedy žijete už více než šedesát let. Za tu dobu se ve farnosti vystřídal mnoho kněží – na kterého z nich rád vzpomínáte?

V době, kdy jsme sem přišli, tady neoficiálně působil otec Jaroslav Kašpar – na toho rád vzpomínám. Neměl státní souhlas k výkonu duchovní činnosti a živil se jako prodavač v Mototechně. Otec Kašpar si nás ještě společně s dalšími rodinami – Jakešovými, Petrálkovými, Krupičkovými, Kotasovými, Martínkovými – vzal pod palec a tvořili jsme takové tajné společenství. Buď jsme se scházeli u sebe navzájem v domácnostech nebo jsme občas dělali víkendové výjezdy například do Frýdlantu. Poměrně dlouho tady byl farářem otec Krupica. Někteří farníci ho neměli v oblibě, protože byl členem Pacem in

terris a vycházel s místním komunistickým tajemníkem. Mohl ale na komunistech vydobýt i spoustu dobrých věcí – jeho zásluhou se tehdy kostel modernizoval a hodně opravil. Jeho přičiněním také dostali někteří kněží státní souhlas – třeba otec Prokop Siostrzonek, který o něj ale brzy přišel, protože se komunistům nelíbilo, že se staral o mládež. Jelikož se potom musel nějak živit, dohodil jsem mu místo ve výrobě v Tesle. Tam byl krytý a stal se velmi oblíbeným pracovníkem. Kamarádi, které zde získal, za ním jezdili i v době, kdy už se stal představeným břevnovského kláštera.

Řekli mi, že když chodím do kostela, nemůžu přednášet na vysoké škole.

Jaké to pro vás bylo být křesťanem za komunismu? Pociťl jste útlak ze strany režimu?

Já jsem měl štěstí, že jsem byl na poměrně volném pracovišti, kde většina lidí smýšlela podobně. Jednou Tesla dostala za úkol zřídit přednáškový program na polovodičovou technologii na vysoké škole v Olomouci. Můj nadřízený Emil Beluš mě pověřil, abych tam jezdil vyučovat místo něj. Jeden semestr jsem tam pod jeho jménem odpřednášel, ale pak jsem se dostal pod zorný úhel

soudruhů místní organizace KSČ. Předvolali si mě a řekli mi, že když chodím do kostela, tak je vyloučeno, abych přednášel na vysoké škole. Tím to skončilo a už jsem pak byl jen řadový pracovník. Ale měl jsem to dobré, protože polovodičová technologie byla na vysoké úrovni zejména v západních zemích, takže jsme měli skrze technickou knihovnu v Rožnově přístup k výborné technické literatuře v ruštině i angličtině.

Vy jste tehdy uměl anglicky?

Ze školy jsem anglicky neuměl, ale nezbylo mi nic jiného než se to naučit. Pak jsme si s kolegy sami knihy překládali. Každý z nás přeložil něco a šířili jsme si to mezi sebou. Posléze jsme společně zpracovali knihu o epitaxní technologii, která vyšla dokonce i v ruštině v Sovětském svazu.

Po revoluci jste se ze světa polovodičů dostal až do prostředí vrcholné politiky jako poradce ministrů Josefa Luxe a následně Cyrila Svobody. Jak se to stalo?

Po převratu jsem vstoupil do lidové strany, která procházela velkými změnami. Měnilo se vedení, potřebovala se formulovat nová stranická politika a já jsem se na tom podílel jako politický poradce strany. Účastnil jsem se programů zahraničních organizací, které nám nabízely zaškolení v různých oblastech, abychom byli připravení na fungování v demokracii. Pracoval jsem proto v Praze na sekretariátu lidové strany. Josef Lux se potom stal ministrem zemědělství, potřeboval nějakého bližšího spolupracovníka a přetáhl si mě k sobě.

Co role poradce obnášela?

Byla to spíš taková úřednická práce – musel jsem analyzovat dokumenty, které měla vláda projednávat a vypracovával jsem k nim stanoviska. Ale nemohl jsem jen ležet v papírech – abych se v problematice správně zorientoval, musel jsem kontaktovat znalce různých oborů, zástupce odborů nebo průmyslu. Naštěstí se k Josefovi hlásilo hodně lidí, takže jsem se radil s takovými kapacitami jako například s ekonomem Lubomírem Mlčochem nebo filosofem Janem Sokolem a dalšími.

Zmínili jste, že jste do lidové strany vstoupil v době velkých změn. Máte na to nějaké zajímavé vzpomínky?

Po revoluci působily chvíli dvě křesťanské strany – Československá strana lidová a nová Křesťansko-demokratická strana. Aby se netříštily hlasy, vyzvali jsme po kostele všechny přítomné, aby přišli na faru a poradili nám, kterou stranu chtějí podporovat. Všichni samozřejmě chtěli lidovce, když už strana přestála celou dobu komunismu. Lidová strana se ale musela změnit, protože byla komunismem pošramocená. Na prvním sjezdu strany byla volba nového předsedy, kde kandidoval Josef Lux, ale i starší stranické struktury. Když se schůze přerušila, šli jsme se ven radit a já jsem tam pro odlehčení v hloučku pronesl „Fiat Lux – budiž světlo”. Lux byl tehdy zvolen

velkou většinou.

Než jsme se sešli k rozhovoru, říkal jste, že byste rád hovořil i o ekumenismu.

Ano, mám totiž velkou výhodu, že jsem měl rodiče dvou vyznání – tatínek byl katolík a maminka evangelíčka. Vždycky jsem měl blízko k oběma denominacím a mohl jsem čerpat z obou. Dřív to bylo tak, že pokud se uzavíral sňatek s osobou jiného křesťanského vyznání, katolická církev trvala na tom, aby děti byly pokřtěny v římskokatolické církvi. U nás nikdy žádné rozpory kvůli náboženství nebyly, ačkoli byly i rodiny, kde kvůli nim děti od náboženství úplně odpadly. Díky mamince a její rodině jsem vždycky měl vazby na evangelíky, i tady ve Valašském Meziříčí. Když opravovali kostel, všichni jsme jim tam pomáhali. Jeden čas jsem taky v naší farnosti dělal biblické hodiny podle Bible s komentáři, kterou vydali evangelíci – tak i v tomto se ty dva náboženské proudy propojily.

Každý člověk přicházející na svět dostává úkol být člověkem pro ty vůkol.

Dnes se nám může zdát, že se ve světě kolem nás děje mnoho zlého – nejvíce se nás dotýká válka na Ukrajině. Vy jste jako dítě zažil světovou válku, přežil jste i desetiletí komunistického režimu. Poradíte nám, kde hledat naději?

Františkán Richard Rohr říká, že žijeme ve světě, ve kterém se pravidelně střídají fáze řádu, zmatku a nového řádu a tak pořád dokola. Tento „pesimistický zákon moudrosti” musíme brát vážně, přijmout, že takto to je. Zároveň ale máme usilovat o co nejdelší dobré časy. Velmi mě oslovila myšlenka teologa Karla Rahnera, který říká, že každý člověk přicházející na svět dostává úkol: nalézt vlastní autentický způsob lidství ve vztahu k druhým lidem – to jest způsob, jak být člověkem pro ty vůkol. Takže musíme ten svět brát takový, jaký je, ale snažit se najít každý svůj způsob, jak pomáhat druhým a přinášet do světa dobro.

■ Michaela Grygaříková

Jaromír Mikušek

Žije ve Valašském Meziříčí. Ioni oslavil devadesát let. Vystudoval fyziku na tehdejší Brněnské univerzitě (dnes Masarykova univerzita). S manželkou Janou jsou spolu 66 let a společně vychovali 5 dětí. Má 16 vnoučat a 18 pravnoučat.

Z kultury

Rok svatého Františka z Assisi

Rok 2026 vyhlásil papež Lev XIV. Rokem sv. Františka. Od smrti tohoto mimořádného muže, který patří k nejznámějším a nejuctívanějším světcům naší církve, uplyne právě letos 800 let. Čeští františkáni nabízejí v současné době k seznámení a inspiraci webová stránka www.frantisek800.cz.

Sv. František z Assisi (Cimabue)

Chudý z Assisi, jak jej dnes často nazýváme, nepocházel zdaleka z nuzných poměrů. Naopak se narodil do zámožné rodiny jako Giovanni Battista Bernardone a téměř polovinu jeho života představuje materiálně zajištěné období strávené životním stylem mladého muže tehdejší italské společnosti. Pochopit celou šíři a hloubku Františkovy osobnosti, k níž dorostl po své konverzi, není vůbec snadné. Pokoušeli se o to jak autoři četných životopisů a legend o jeho činech, tak také jeho následovníci – tzv. menší bratři, kteří přijali závazky ve formě zasvěceného života podle vzoru a regulí svého zakladatele. Tomuto tématu bychom se chtěli věnovat více v příštím čísle Života farnosti.

Význam a vliv sv. Františka na život církve středověké společnosti byl mimořádný. Znamenal totiž zásadní impuls a inspiraci pro obrat od rozmařilého a násilnického životního stylu mnoha církevních představitelů zpět k ideálům evangelia: chudobě, bratrství a pokoji

– míru s Bohem, lidmi i celým stvořením. Františkovo znovuoživení a vyzvednutí Krista tichého a pokorného srdcem jako autentického zdroje lásky a míru znamenalo v tehdejší křesťanské společnosti radikální změnu, jejíž aktuálnost vnímáme i v současnosti.

Svatý František z Assisi v extázi (Caravaggio)

Současný pohled na svatého Františka z Assisi lze rozšířit i nad rámec tradičního církevního vnímání a představit ho jako **univerzálního světce, ochránce veškerého Božího stvoření a symbol jednoduchosti** v dnešní konzumní době. Jeho odkaz je dnes vysoce relevantní nejen pro křesťany, ale i pro sekulární společnost.

Poslední přijímání sv. Františka (Rubens)

- **Patron ekologie a udržitelnosti:** František je vnímán jako člověk, který viděl v celém stvoření zrcadlo Boží dobroty; k veškeré přírodě přistupoval jako k „sestře a matce“, což je inspirací pro současnou ekologickou etiku a boj proti klimatické změně.
- **Symbol radikální chudoby a jednoduchosti:** V době zaměřené na výrobu a spotřebu se František stává kritikem hromadění majetku. Jeho „chudoba“ není chápána jen jako materiální nedostatek, ale jako osvobození od závislosti na vlastnictví. Je to současně také výzva k solidaritě s lidmi na okraji společnosti.
- **Most mezi náboženstvími a mírotvorce:** František je oceňován pro své úsilí o dialog, což demonstruje jeho historické setkání se sultánem během křížáckých

tažení. Jako člověk hlubokého vnitřního pokoje představuje poselství míru v kontextu dnešních válečných konfliktů.

- **„Bratr František” místo nedosažitelného světce:** Moderní pohled odkrývá Františka jako lidskou bytost, která prošla hlubokou vnitřní proměnou od marnotratného mladíka k mystikovi. Důraz je kladen na jeho radost, bratrství a „bláznovství” pro Krista.

Události ze života svatého Františka našly svůj odraz a zpodobení též u četných umělců. Uvádíme zde alespoň některá nejvýznamnější díla malířů z období renesance a baroka. (Obrázky jsou poskytnuty s laskavým svolením *Art Renewal Center*.)

Sv. František z Assisi (El Greco)

Kněz **Jiří Jan Vícha**, rodák ze slezského Skřipova (1923–1997), po ukončení gymnázia v Praze vstupuje v roce 1940 do noviciátu u kapucínů na Hradčanech. V řádovém učilišti se věnuje studiu filosofie a teologie.

V červnu 1948 je vysvěcen na kněze pražským arcibiskupem Beranem. V únoru 1961 je zatčen, obviněn z velezrady a odsouzen ke 14 letům do Valdic; propuštěn je v roce 1968. Od roku 1969 pak působil v duchovní správě, mimo jiné v Choryni a Fulneku.

Chudí (*Jiří Jan Vícha*)

Ne být
ale
stát se
chudým
je těžké

Jen oni se
Sluncem
pokrevní

Jen oni
přístavy
Luny

Jen jim
patří
Země

Františku bratře
Slunce Luny Země
Ohně Vody a Skal
kdo tě tak vášnivě
polaskal ---
v očích máš úl světa
česna hvězd
v rukou a nohou
krvavá hnízda
pro bolest

a v srdci
skřivana
Františku
kdejaké chapadlo
se tvými
ranami
propadlo

Jen oni
chudí
světci
básníci
vidoucí
sestřičko Smrti
vid' že
neumřou

co by si
bez nich počala
bolest

(*Ze sbírky „Krajina milost“, Votobia 1991*)

Centrum pro rodinu

V lednu a únoru proběhl **kurz Výchovy teenagerů pro rodiče**. Děkujeme všem účastníkům za ochotu nalézt způsob, jak se svými potomky komunikovat a vést je k odpovědnosti, trpělivě naslouchat a být jim průvodcem v době jejich dospívání.

Naše společenská místnost praskala ve švech, když se konal letošní první **klub pro holky**.

Nádherné počasí nás přivítalo při letošním prvním **EKUšpacíru** ve Valašské Bystřici. Přčetli jsme úryvek

z Jer 17,5-10, posilili se dobrotami z batůžků a vyrazili na 7km trasu. Po cestě se k nám připojil i místní kněz o. Jan Vlášil, a tak jsme na závěr našeho putování dostali i požehnání. Už teď se těšíme na další setkání v dubnu.

Jsm rádi, že se nadále scházíme a chválíme Boha při **biblických tancích**.

Velmi oblíbenou činností rodičů (prarodičů) s dětmi se jeví **tvoření keramiky**.

Letos byly připravené v rámci týdne manželství dvě **stezky pro manžele** (na Soláni a v Kelči), při kterých se opět manželé mohli zamyslet a popovídat si o svém vztahu.

V Zašové se uskutečnila postní **duchovní obnova pro muže**, tentokrát s o. Janem Machem. Hutný program, procházka s modlitbou a dobrý oběd – to vše zažilo 26 účastníků.

V rámci **setkávání seniorů** se uskutečnila beseda s jáhnem Petrem Vránou, se kterým plánujeme od dubna kurz **HAGIOTERAPIE**. Již nyní zveme na Moravskou pouť seniorů na Hostýně 21. 5. 2026. Pojede autobus a už teď se můžete telefonicky v CPR přihlašovat.

V květnu také připravujeme **Děkanátní pouť rodin** v Zašové. Termín je tentokrát v neděli 31. 5. 2026 odpoledne. Zahájíme mší sv., která bude sloužena za členy a podporovatele spolku. Pak již bude program věnovaný aktivitám pro děti, relaxaci pro rodiny a společnému slavení neděle.

Děkujeme všem, kteří se jakýmkoliv způsobem zapojili při tvoření práníček a perníčků pro seniory v našem děkanátu, které proběhlo ve spolupráci s Charitou Valašské Meziříčí.

■ Lenka Princová a Jana Trusinová

PROGRAM:
přednáška s knězem
povídání
svatá zpověď
tutoring
zábava

společný čas, co dává smysl

klub pro holky
od 7 do 13 let

sobota
18. dubna 2026
14:00-17:00 h

TÉMA: Bůh a jeho přítomnost blízko nás

**PROGRAM: výroba osobních
originálních zápisníků**

každá jsme jiná,
ale rosteme spolu

PŘIHLÁŠENÍ ZDE ↓

fara Valašské Meziříčí
SPOLEČENSKÁ MÍSTNOST CPR
cena 100 Kč
sourozenci 80 Kč

605 552 728, 722 741 636
cprvalasskemezirici@ado.cz
www.valmez.dopr.cz

KURZ ROSE II.

kurz rozvoje osobnosti pro ženy

13. 4., 27. 4., 11. 5., 25. 5., 8. 6. 2026

čas: 17.00-19.30 h

místo: FARA VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ
SPOLEČENSKÁ MÍSTNOST CPR

cena: 1750,- Kč/osoba

**kurzem provází psycholožka
Mgr. Irena Smékalová**

—jako „RŮŽE“... věřím, že
každá z nás je jako
krásná květina, která
voní a dává lidem okolo
sebe radost, pokud
rozvinula vše, čím byla
obdarovaná“.

My ženy v sobě ukrýváme obrovský potenciál. Bylo by škoda ho nechat ležet ladem.
Pojďme ho společně objevit a rozvinout!

TÉMATY KURZU

Moc slova aneb jak mluvit k sobě a druhým.	Emoční inteligence aneb jak zvládat hněv a jiné emoce.	Životní hodnoty (laskavost, trpělivost...) aneb Třináctá Korintským v praxi.	Nikdy není pozdě na spokojenou rodinu. Co mohu udělat pro lepší atmosféru a vztahy v rodině?	Sebekoučovací techniky aneb jak si mohu pomoci sama.
--	---	---	--	---

PŘIHLÁŠENÍ ZDE ←

605 552 728
733 741 636
www.valmez.dopr.cz

HAGIOTERAPIE

terapie vycházející z příběhů Bible

Mgr. Petr Vrána
Mgr. et Bc. Eva Kurowski

středy: 8. 4., 29. 4., 6. 5., 20. 5., 17. 6.
fara Valašské Meziříčí, společenská místnost CPR
19-20.30 h

**PŘIHLÁŠENÍ
ZDE** ←

1500,- Kč/osoba
(platba na první lekci hotově)

www.valmez.dopr.cz

**CENTRUM PRO RODINU
VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ**

**ARCIBISKUPSTVÍ
OLOMOUCKÉ**

Hagioterapie

Základním nástrojem **hagioterapie** jsou biblické příběhy. Nevykládají se však historicky nebo nábožensky, ale spíše jako osobní zkušenosti těch, kteří je prožili. Události se dotýkají základních otázek života, smrti, smyslu či hodnot dobra a zla. Cílem sebezkušenostního procesu je nové porozumění vlastnímu životu.

Lektoři:

Mgr. et Bc. Eva Kurowski – psycholožka, historička umění, absolventka psychoterapeutického výcviku v logoterapii a existenciální analýze, arteterapeutka. V současnosti pracuje v ambulanci klinické psychologie v Ostravě a v Poradenském a kariérním centru OU; profesně se zajímá o imaginaci, relaxační techniky a zvládání stresu.

Mgr. Petr Vrána – jáhen římskokatolické církve, pedagog, nemocniční a vězeňský kaplan. Absolvoval výcvik v existenciální hagioterapii a sebezkušenostní část výcviku ve skupinové psychoanalytické psychoterapii.

ZŠ Salvátor

Zprávy z naší základní školy Salvátor začínají ohlédnutím za uplynulými událostmi.

Zápis do 1. ročníku

Důležitou událostí pro každou školu je bezpochyby zápis budoucích prvňáčků, kde se ukáže, jak naplněná nová třída bude a jak se změní nebo nezmění celkový počet žáků školy. Ve čtvrtek 15. ledna jsme ve škole přivítali rodiče s dětmi, které čeká od září zahájení povinné školní docházky. Tento den je významný pro celou rodinu, a tak budoucí prvňáčky doprovázejí k první návštěvě školy třeba i jejich starší či mladší sourozenci. Mohl probíhat v době od 15. ledna do 15. února. U zápisu děti plnily zábavné úlohy, kreslily postavu a povídaly si s paní učitelkou. Někteří zpívali nebo přednášeli. Na památku na tento den si děti odnesly nejen pamětní list, ale i další dárečky, které pro ně připravili starší spolužáci a paní učitelka budoucí I. třídy s paní vychovatelkou z družiny. Do budoucí I. třídy byli přijati 23 žáci a už se na nové prvňáčky těšíme. (Poprvé se zapsané děti společně setkají ve škole ještě v tomto školním roce, o setkání budou rodiče včas informováni.)

Výsledky národního testování SCIO

Také v tomto školním roce jsme se zapojili do tradičního testování žáků 6. a 9. ročníku. Uskutečnilo se na podzim a žáci při něm opět dokazovali znalosti v předmětech matematika, český jazyk a nechyběly ani obecné studijní předpoklady. S potěšením jsme v lednu obdrželi zprávu o výsledcích tohoto testování – o srovnání naší školy s ostatními zapojenými. Naši tři žáci se umístili na špičce mezi žáky daných ročníků (a jim příslušných ročníků víceletých gymnázií) ve Zlínském kraji. Jmenovitě: Jan Stančík – IX. třída (3. místo OSP), Dominik Koryčanský – VI. třída (2. místo za Čj) a Eliáš Dřímál – VI. třída (1. místo za Matematiku, 2. místo za Čj a 3. místo za OSP).

Šachový turnaj družstev

V lednu se osm žáků naší školy zúčastnilo šachové soutěže čtyřčlenných družstev základních a středních škol, která se konala v Liptále. Letos jsme vyslali opět dvě družstva. Mladší tým nastoupil ve složení Matyáš Kutálek, Hubert Holec, Karel Pekárek a Nikol Dřímálová. Starší kategorii reprezentovali Jan Stančík, Magdalena Petrovická, Martin Křištof a Ondřej Žamboch. Všichni hráči bojovali s velkým nasazením a snažili se co nejlépe využít své šachové znalosti a dovednosti. V celkovém součtu bodů se mladšímu družstvu podařilo vybojovat skvělé 3. místo z deseti týmů. Stejněho úspěchu dosáhli i žáci staršího týmu, kteří rovněž obsadili 3. místo z deseti družstev. Družstvo mladších šachistů bylo dodatečně pozváno do krajského kola této soutěže, přestože ze 3. místa by nepostoupilo, protože jedna škola se z účasti omluvila.

O poklad strýca Juráša

Na konci ledna se konalo v Městské knihovně ve Valašském Meziříčí, vyhodnocení literární soutěže „O poklad strýca Juráša.“ Z naší školy se zúčastnili tři žáci, kteří se umístili na stupních vítězů. Veronika Pospíšilová ze VII. třídy v kategorii komiks získala 1. místo, Eliáš Dřímál ze VI. třídy v kategorii poezie získal 2. místo a Natálie Zimáková, taktéž ze VI. třídy, v kategorii próza 3. místo. Každý z nich si odnesl nejen diplom za úspěch, ale také zajímavou knihu, nechyběla ani sladká odměna.

Všem třem gratulujeme a přejeme jim úspěch i v okresním kole, které bude vyhodnocovat Okresní knihovna ve Vsetíně.

O zlatou olovnici

Skupinka žáků 8. ročníku, kterou tvořili dva chlapci a dvě dívky, se ve středu 28. ledna zúčastnila řemeslné jednokolové soutěže O ZLATOU OLOVNICI. Konkurence byla velká, do soutěže se přihlásilo šest škol z našeho města. Chlapci vyráběli dle nákresu dřevěná krmítka, děvčata zase malovala na kameny akrylovými barvami. Odborná porota složená z učitelů SPŠS Valašské Meziříčí hodnotila výrobky velmi pečlivě. Výsledky byly pro nás ohromující. Mezi děvčaty 1. místo obsadila Magdalena Petrovická, 2. místo patří Veronice Bačové. V chlapecké kategorii se na 1. místě umístil Jan Bernkopf a krásné 4. místo obsadil Jan Heller.

Recitace

Po školním kole v recitaci nás reprezentovali v okresním kole v zámku Žerotínů ti recitátoři, kteří postoupili ve svých kategoriích. Za I. třídu Sofie Janovská a Dominika Žilinská, za II. a III. třídu Marie Zavičáková a Marek Both, za IV. a V. třídu Valentina Petrová a Jonáš Kutálek a ze VII. třídy Anna Bothová. Porota v okresním kole nakonec ocenila Valentinu Petrovou, která získala pomyslnou stříbrnou medaili za 2. místo a postoupila do okresního kola, uskuteční se v Rožnově p. R.

Lyžařský kurz pro 1. i 2. stupeň

V průběhu měsíce ledna se uskutečnil lyžařský kurz pro žáky 2. – 4. ročníku ve Ski areálu U Sachovy studánky, kde žákům i instruktorům přály nejen výborné sněhové podmínky, ale také počasí. Žáci byli rozděleni do čtyř družstev podle svých dovedností. Zkušenější lyžaři si zdokonalovali techniku jízdy, zatímco úplní začátečníci se seznamovali se základy lyžování. Velkou pochvalu si zaslouží zejména ti, kteří se po několika hodinách výuky odvážili vyrazit na velkou sjezdovku, což vyžadovalo nemalou dávku odvahy. Závěrečný den kurzu patřil tradičním závodům ve slalomu. Děti předvedly své lyžařské dovednosti, zúročily vše, co se během týdne naučily, a podaly opravdu skvělé výkony. V druhém únorovém týdnu se lyžařského kurzu zúčastnili také žáci 5. a 7. ročníku. I ten byl plný sportovních výzev, nových zkušeností i společných zážitků. Přestože počasí ani sněhové podmínky tentokrát už tak nepřály, žáci se s tím dokázali velmi dobře vyrovnat. O to více si zaslouží pochvalu za svou vytrvalost, snahu a pozitivní přístup po celý týden. Nechyběla ani skupina snowboardistů, kteří pilovali rovnováhu, oblouky i jistotu při jízdě. Vyvrcholením celého kurzu byl závěrečný slalomový závod. Děti předvedly, jaký pokrok během týdne udělaly a mnozí sami sebe mile překvapili svými výkony. Velkou pochvalu si však zaslouží všichni nejen za sportovní výkony, ale také za chování, ohleduplnost a týmového ducha, které během celého kurzu prokázali. Slavnostní vyhodnocení obou kurzů a vyhlášení výsledků závodů proběhlo vždy následující pondělí ráno v tělocvičně. Žáci obdrželi diplomy a sladkou odměnu.

Díky všem instruktorům za realizaci kurzu – ať už našim učitelům (Mgr. Klaudie Pružincová, Mgr. Martin Holíš a Mgr. Šimon Vrána), tak také externistům (Jonáš Vrána a Jindřich Vrána ml.). Poděkování patří též asistentce Zuzce Coufalíkové za pomoc.

Osvětim

V pondělí 9. února se vydali do Polska na prohlídku Osvětimi, jednoho z největších a nejhrůznějších koncentračních táborů, žáci 9. ročníku za doprovodu učitelů Jiřího Krupy a Anny Hříbkové. Jako první je čekala prohlídka koncentračního tábora Osvětim, německy Auschwitz. Zde mohli žáci vidět mnoho krutostí páchaných na nevinných lidech. Hluboce na všechny zapůsobily věci, které se po lidech poslaných do Osvětimi dochovaly. Potom se přemístili do koncentračního tábora Osvětim II. – Březinka – Birkenau. Viděli koleje, které vedly do středu tábora a kterými se nikdy nedalo vrátit domů. Na rampě u kolejí byla vždy hned po příjezdu transportu prováděna tzv. selekce – rozdělení lidí na ty, kdo šli na okamžitou smrt, a na ty, kdo byli vybráni na práci. Společně si žáci prohlédli děsivé životní podmínky, ve kterých vězni museli přežívat. Z tohoto zájezdu si všichni odnesli silný zážitek a především uvědomění, jak hrozná je válka a kolik lidského utrpení přináší.

Běh pro dětský hospic Cibulka

V minulém čísle ŽF jsme informovali o tom, že jsme se připojili k výzvě Běh pro Cibulku. Akce byla ukončena k 15. březnu. Symbolickým startovním 20,- Kč na osobu a uběhnutím nestanovené délky trasy jsme přičiněním některých žáků a většiny učitelů odeslali na stanovený účet 3321,- Kč. Děkuji všem, kteří se zapojili a dětský hospic Cibulka podpořili.

(Všechny uskutečněné školní i mimoškolní akce školy vkládáme na webové stránky www.zs-salvator.cz, kde jsou připojeny také fotografie.)

V nejbližším období nás čeká: ve středu 1. 4. bude projektový den s velikonoční tematikou; deváťáci budou v dubnu řešit úlohy přijímacích zkoušek; ukončíme třetí čtvrtletí a uskuteční se konzultace s rodiči. Od května zahájí prvňáčci a druháci lekce předplaveckého výcviku.

Přejeme všem čtenářům Života farnosti pěkné jaro a požehnané velikonoční svátky.

■ Magda Krupová

**Požehnané velikonoční svátky
přejí žáci a zaměstnanci ZŠ Salvátor**

Skaut, Orel a Rybičky

Společné akce skautů

Společných akcí, jež Sedmykrásky a Sedmička zažili, nebylo pomálu. Začátkem prosince tady proběhla tradiční **Mikulášská besídka**, během které rodiče mohli zhlédnout představení svých dětí a děti zase dostaly za odměnu od mikulášské družiny něco dobrého na zub. V lednu nás čekaly **Zlaté trenky** – tradiční mezioddílový turnaj v ringu. Zde se zadařilo oběma oddílům, kdy holky ze Sedmykrásek obsadily 2. místo v nejstarší kategorii a 1. místo ve starší kategorii a kluci ze Sedmičky se umístili na 2. místě ve starší kategorii. Blahopřejeme. Únor jsme začali společně 32. ročníkem **skautského plesu**. V polovině února jsme se střediskem vyrobili na 250 svíček v rámci projektu **Světlo a teplo pro Ukrajinu**.

proběhlou akcí byl **zimní tábor**, který se uskutečnil na přelomu února a března v Lidečku. Sněhu sice nebylo, ale dostalo se nám náhrady v podobě krásné přírody a mnoha skal v okolí. :)

Rádi bychom Vás pozvali na události, které nás čekají v nejbližší době. V sobotu 11. 4. se zúčastníme akce **Uklidme Valmez**, sraz bude v 8:30 u Krásenského pivovaru, konec je plánovaný do oběda, s sebou stačí svačinu a pití; rukavice a odpadkové pytle budou zajištěny. V sobotu 25. 4. se koná tradiční výprava na **Ivančenu**.

■ Hedvika Petrovická a Jakub Triebenekl

Sedmykrásky

Mimo společné akce u nás proběhla **jarní víkendovka** ve Velkých Karlovicích na Bařince ve dnech 13.–15. března. Tentokrát jsme se ocitly v **pohádkové říši**, ze které jsme se během víkendu snažily najít cestu zpět do našeho světa. Na cestě jsme potkávaly různé pohádkové postavy, které nám pomáhaly.

Sedmička

Od listopadu už se toho hodně událo. Krom každotýdenních schůzek a nejrůznějších aktivit navíc, jako třeba právě probíhající **postní výzvy**, jsme měli také řadu oddílových akcí. V prosinci proběhlo vyzvednutí **Betlémského světla**, které jsme stejně jako loni spojili s přespáním v klubovně. Betlémské světlo jsme pak rozdávali veřejnosti den před Štědrým dnem. Ještě předtím však proběhla oddílová novinka, totiž **vánoční besídka**. Kalendářní rok jsme pak v kolektivu vedoucích zakončili společně na **Korábkách** (malá chata na Lhotách). No a poslední

K nebesům se orla vzletem... aneb kam se Orlové ubírají?

Milí přátelé, už je to tady! Slova písně se stávají skutečností, protože dva členové z našich orelských řad budou při slavnosti **6. června na brněnském výstavišti BLAHOŘEČENÍ!** Jsou to **Jan Bula** a **Václav Drbola**, dva kněží, kteří byli obětmi komunistické perzekuce v 50. letech. Již v říjnu 2025 to potvrdil papež Lev XIV. Jejich životní příběhy jsou pro nás inspirací ve věrnosti hodnotám, odvaze i službě druhým. Navíc oba kněží jsou prvními blahoslavenými moderní české historie.

Přípravy na tuto velkou slávu jsou v plném proudu a přihlašování už bylo spuštěno! Proto neváhejte si alespoň zajistit místenku a oběd. Veškeré informace najdete na stránkách: www.buladrbola.cz

Pro dobrovolníky nejen z orelských řad je možnost se přihlásit na slavnost blahořečení i do přípravného a realizačního týmu. Půjdeme ve stopách kněží Buly a Drboly a najde se dostatek dobrovolníků?

Co nám rok 2026 přináší

Už je to nějakou dobu, co jsme vám naposledy psali o aktivitách, které s námi můžete společně prožívat. A protože rok 2026 nám přináší mnoho dalších výzev a zajímavých momentů, rád bych se s vámi podělil o novinky ze života naší orelské Jednoty.

Jak asi víte, ve sportovních aktivitách u nás nejvíce letí **florbal**. V Orelské florbalové lize jsme v divizi východ postavili nejen družstvo mužů, ale i pro tuto sezónu i druž-

stvo juniorů. Na účast v lize se těší i naši nejmladší hráči v kategoriích od předpřípravky po starší žáky, tak jim v přípravě držíme palce. A ještě lépe zapojme se do tréninků, pozvěme další hráče a utvořme krásné společenství lidí, kteří evangelizují nejen pohybem.

V posledních měsících se nám vyprofilovaly i dva **bowlingové týmy**, které nás reprezentují na bowlingových drahách po celé orelské župě. Neváhejte se přidat.

S příchodem teplého počasí se nabízí ještě mnohem více možností jak si zasportovat. Pro běžce všech kategorií se rozjíždí **Orelská běžecká liga**, do které se může zapojit úplně každý. Nejbližší pozvání na běh máme hned po Velikonocích 11. 4. na Veřovickou desítku.

Pokud nejste budoucí Zátopci a rádi byste propojili sportovní rozměr s tím duchovním, zveme vás na **Orelské poutě**, které sdružují jednotlivce i rodiny všech generací. Pro zájemce máme i brožurku, kde se dozvíte, kdy a kam se vydat. Nejbližší poutě pro nás jsou Prvomájová pouť na Radhošť, 5. 7. na Velehrad a hlavní orelská pouť na Hostýn 23. 8.

Pokud hledáte smysluplné sportovní vyžití, přátelské prostředí a možnost zapojit se do aktivit pro farnost, budeme rádi, když se k nám přidáte. Těšíme se na společná setkání na hřišti, na poutích i při dalších akcích naší Jednoty.

■ Pavel Juránek

Jarní bleší trh v Rybičkách

Milí čtenáři Života farnosti,

ve dnech od 13. do 15. března se konal v budově ZŠ Salvátor již čtvrtý bleší trh, který se už pomalu stává oblíbenou tradiční akcí v naší farnosti.

A jako každá dobrovolná akce, i tato se mohla uskutečnit jen díky tomu, že se našla spousta ochotných lidí, kteří podali pomocnou ruku. Tímto bych chtěla poděkovat Vám všem, kdo jste nám přinesli věci k prodeji. Dále děkujeme maminkám, které v pátek pomáhaly s tříděním a chystáním zboží a v neděli zase přišly na pomoc se sklizením a úklidem tělocvičny. Velké díky patří vedení ZŠ Salvátor a panu školníkovi za spolupráci a vstřícnost při organizaci, díky také firmě GastroProdukt za poskytnutí stolů a paní Evě Fojtíkové a rodině Stolářových velice děkujeme za vypůjčení stojanů. Bez této již několikaleté spolupráce by se nemohla tělocvična opět proměnit na profesionální prodejnu oděvů a spotřebního zboží všeho druhu. A velké poděkování patří samozřejmě Vám všem, kdo jste si k nám přišli něco hezkého vybrat a svým nákupem přispěli na potřeby Dětské skupiny Rybičky. Tentokrát chceme finančně přispět na nová okna, která v Rybičkách tolik potřebujeme. Byli jste skutečně štedří, celkový výtěžek z prodeje zboží a nedělní kavárny činí celkem 43 000 Kč. Děkujeme velice našim farním buňkám, které kavárnu pravidelně tak obětavě připravují.

■ Eliška Štefková

Matrika

★ Křty

Olivie Štreitová

Derek Jeremiáš Kandrác

Viktorie Kašíková

Valérie Kašíková

Michael Bártek

† Pohřby

Anna Hasalíková

* 5. 7. 1934 + 26. 1. 2026, Poličná 176

Marie Slámová

* 1. 7. 1942 + 31. 1. 2026, Dvořákova 1009/6

Jan Kocurek

* 13. 12. 1944 + 31. 1. 2026, Podlesí 323

Věra Žitníková

* 10. 3. 1935 + 31. 1. 2026, Blahoslavova 32/778

Václav Meruška

* 12. 9. 1942 + 3. 2. 2026, Smetanova 1152

Marie Kučerová

* 23. 1. 1947 + 5. 2. 2026, Krhová, Obrázku 321

Rozálie Škařupová

* 15. 11. 1935 + 14. 2. 2026, Třebízského 13/833

Jaromír Friebe

* 8. 2. 1946 + 17. 2. 2026, Poličná 387

Olga Ježová

* 28. 9. 1939 + 20. 2. 2026, Křižná 681

Vladimír Bača

* 28. 4. 1943 + 26. 2. 2026, Zašovská 238

Jarmila Závadová

* 16. 3. 1934 + 2. 3. 2026, Masarykova 712

Terezie Ondruchová

* 13. 4. 1933 + 8. 3. 2026, Havlíčkova 859

Zdeněk Podzemný

* 16. 10. 1938 + 15. 2. 2026, Perná 48 (farnost Lešná)

Zdeňka Marečková

* 25. 9. 1954 + 9. 3. 2026, Lešná 39 (farnost Lešná)

Charita

Světlo a teplo pro Ukrajinu

Naši pracovníci, charitní dobrovolníci i lidé z farnosti se zapojili do akce **Světlo a teplo pro Ukrajinu**. Společně jsme vyráběli svíčky, které pomáhají lidem na Ukrajině přežít mrazivou zimu. Tyto svíčky často představují nejen jediný zdroj světla, ale také důležité teplo v době výpadků energií.

Plechovky a vosk z nevyhořelých či již nepotřebných svíček nám darovali lidé z místních farností, za což

jim patří upřímné poděkování. Potřebné kartony poskytla firma zabývající se jejich výrobou. Díky společnému úsilí se podařilo vyrobit více než 840 svíček, které jsme předali skautské organizaci, jež zajistila jejich dopravu přímo na Ukrajinu.

Velké poděkování patří všem dobrovolníkům, dárcům, partnerům i dalším lidem, kteří se do této iniciativy jakýmkoliv způsobem zapojili. Právě díky jejich ochotě, solidaritě a spolupráci vzniká konkrétní pomoc pro ty, kteří ji v náročných podmínkách nejvíce potřebují.

Není duše jako duše

Služba Charity Valašské Meziříčí Sociální rehabilitace Amika spouští nový preventivní program pro základní školy s názvem **Není duše jako duše**, který je určený žákům 7. tříd. Ten reaguje na narůstající potřebu podpory duševního zdraví dětí a dospívajících a nabízí bezpečný prostor pro otevřené mluvení o emocích, prožívání a vzájemné podpoře.

Cílem programu je pomoci dětem lépe porozumět vlastním emocím, naučit se je pojmenovat a pochopit, že prožívání každého člověka je jedinečné. Děti se během čtyřhodinového programu učí, jak si v náročných situacích

říct o pomoc, jak mohou podpořit kamaráda, který se necítí dobře, a kam se mohou obrátit, pokud potřebují pomoc dospělých nebo odborníků.

Program probíhá interaktivní a zážitkovou formou. Žáci pracují ve skupině i samostatně, zapojují se do zábavných a přiměřených aktivit a mají možnost sdílet své myšlenky a zkušenosti v respektujícím a bezpečném prostředí. Důraz je kladen na rozvoj empatie, ohleduplnosti a otevřené komunikace mezi vrstevníky. To vše pod vedením zkušených pracovníků, kteří se dlouhodobě věnují práci s dětmi a dospívajícími v oblasti duševního zdraví. Program je koncipován tak, aby byl pro děti srozumitelný, přirozený a přínosný a zároveň aby poskytoval školám konkrétní nástroj prevence.

Terénní služba Domino v zimním období

Terénní služba Domino Charity Valašské Meziříčí je určena osobám bez přístřeší a lidem v krizi, kteří z různých důvodů ztratili domov. Služba je poskytována osobám starším 18 let v jejich přirozeném prostředí – na ulici, v parcích, ve squatech, zahradních chatkách a dalších neformálních místech – v lokalitách Valašské Meziříčí, Rožnov pod Radhoštěm a přilehlých obcích.

Zimní období představuje pro lidi bez domova zvýšené zdravotní i sociální riziko. Cílem Terénní služby Domino je v tomto čase aktivně monitorovat terén, vyhledávat a kontaktovat osoby bez přístřeší, poskytovat jim potřebnou pomoc a minimalizovat rizika spojená s pobytem venku v chladném počasí.

Pracovníci služby se zaměřují především na zajištění základních životních potřeb, prevenci podchlazení a zhoršení zdravotního stavu a podporu v krizových situacích. Klientům je poskytováno sociální poradenství a podpora při řešení nepříznivé životní situace, doprovody a pomoc při jednání na úřadech, u lékaře, ve zdravotnických zařízeních a dalších institucích, pomoc s vyřizováním dávek, důchodů a osobních dokladů, krizová potravinová a materiální pomoc (zejména v zimním období) a základní poradenství v oblasti bydlení a práce.

Součástí práce je také zprostředkování návazných služeb, zejména denního centra, které poskytuje zázemí pro hygienu, přípravu

stravy a potravinovou pomoc, a noclehárny, která nabízí možnost hygieny a přespaní v bezpečném prostředí.

S klienty pracovníci dlouhodobě spolupracují na rozvoji jejich schopností a dovedností v oblasti společenských vztahů, kontaktů s rodinou a zvládání běžného způsobu života. Základem této práce je důvěra, respekt a postupné kroky vedoucí ke zlepšení životní situace klienta.

V roce 2025 pracovníci Terénní služby Domino poskytli podporu 97 lidem v ORP Valašské Meziříčí a Rožnov pod Radhoštěm, uskutečnili celkem 3 287 kontaktů s klienty a strávili 1 179 hodin přímé práce v terénu. Nejčastěji se jednalo o osoby bez přístřeší nebo osoby v akutní krizi, které potřebovaly podporu přímo v terénu. Mnohé z nich se podařilo navázat na denní centrum či noclehárnu, ostatním byla poskytována pomoc přímo na ulici.

Práce Terénní služby Domino je založena na individuálním přístupu, důvěře a dlouhodobé podpoře. I malé kroky mohou v životě lidí bez domova znamenat zásadní změnu.

DOMINO je tu proto, aby nikdo nemusel být na své těžkosti sám.

■ Martina Došková

**POMOZTE
NÁKUPEM
ZLEPŠIT ŽIVOT
LIDEM V NOUZI**

**25.
DUBNA**

Křížová cesta v přírodě, Podlesí – Podhájí, 22. března 2026 (foto Tomáš Both)

